

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در تارنمای ضد جنگ
نویسنده: گاوین اوریلی
برگردان: میرفخرانی
۱۷ نومبر ۲۰۲۲

"بهار ایرانی" – فلمنامه لیبیا و سوریه

"بهار ایرانی" – فلمنامه لیبیا و سوریه هم اکنون در ایران در حال اجراء است.

اعتراف جان بولتون، مشاور سابق امنیت ملی امریکا و آژیتاتور بدنام ضد ایران در روز پنجشنبه مبنی بر این که برای کسانی که مشغول تلاش برای تغییر رژیم ایران هستند، تسلیحات ارسال می شود، جای تعجب ندارد.

در ۱۶ سپتمبر، کمتر از ۲۴ ساعت پس از پیوستن ایران به سازمان همکاری شانگهای – اتحادی که برای ارتقای توسعه سیاسی، اقتصادی و نظامی در اوراسیا طراحی شده بود – اعتراضات آغاز شد، ابتداء در واکنش به مرگ مهسا امینی، زن ۲۲ ساله ایرانی که پس از درگیری با یک پولیس زن در تهران به طور ناگهانی جان خود را از دست داد، به سرعت به شورش های خشونت آمیزی تبدیل شد که فوراً ایران را فرا گرفت.

ماهیت ناگهانی و خشونت آمیز این شورش ها و پوشش هماهنگ آن ها توسط رسانه های غربی همه نشانه های یک انقلاب رنگی سازمان دهی شده توسط سیا را داشت. که بعداً با دخالت مسیح علینژاد، یک عامل ایالات متحده که قبلاً با مایک پمپئو، وزیر امور خارجه اسبق ایالات متحده – مانند جان بولتون، یکی دیگر از مدافعان قدیمی تغییر رژیم در ایران، ملاقات کرده بود – تأیید شد.

در واقع، سرنگونی خشونت آمیز رهبری ایران سابقه تاریخی دارد.

در سال ۱۹۵۳ محمد مصدق، نخست وزیر وقت، به عنوان بخشی از عملیات آژاکس، که توسط ام آی ۶ و سیا سازماندهی شده بود، پس از این که تصمیم به ملی کردن ذخایر عظیم نفتی ایران گرفت، عزل شد.

جانشین او، محمدرضا شاه پهلوی مورد حمایت غرب، توسط انقلاب اسلامی ۱۹۷۹ سرنگون شد و آیت الله خمینی رهبری مذهبی امریکا ستیز و ضد صهیونیستی به قدرت رسید.

با این حال، اعتراف بولتون مبنی بر این که به "اپوزیسیون ایران" تسلیحات می‌رسد، پیشینه تاریخی بسیار معاصرتری دارد.

در فبروری ۲۰۱۱، اعتراضات در لیبیا که خواستار اصلاحات دولتی بودند، به سرعت به شورش های خشونت آمیزی تبدیل شد که بزودی این دولت شمال افریقائی را فرا گرفت.

تروریست ها با تسلیحات ارائه شده توسط سیا و ام آی ۶ و تحت پشتیبانی و حفاظت برنامه منطقه پرواز ممنوع تحمیلی ناتو، کشور را در عرض هشت ماه تسخیر کردند.

در اکتوبر همان سال، معمر قذافی، رهبر لیبیا - که واحد پول پیشنهادی "دینار طلا" او باعث تغییر رژیمش شده بود - در خیابانی در سرت ترور شد و کشوری که زمانی مرفه ترین کشور افریقا بود به دست شورشیان و کشورهای غربی به یک زمینی بایر و بی قانون تبدیل شد.

یک تجربه زنده دیگر تغییر رژیم نیز در مارچ ۲۰۱۱ در سوریه رخ داد، زمانی که تروریست های مسلح توسط ایالات متحده امریکا، بریتانیا، اسرائیل و عربستان سعودی بخش های زیادی از این جمهوری عربی را تحت کنترل گرفتند.

این سناریو به دلیل امتناع بشار اسد از دادن اجازه ساخت خط لوله قطر متحد امریکا از طریق کشورش در سال ۲۰۰۹ بود، از دید دولت سوریه این امر باعث تضعیف روابط این کشور با متحد اصلی خود، روسیه می شد.

اما خلاف لیبیا، دمشق توانست به مدت ۱۱ سال در برابر این تلاش برای تغییر رژیم مقاومت کند و این مقاومت به اسد اجازه داد تا به امروز در قدرت بماند.

آخرین اما نه کم اهمیت ترین، مداخله ایران در جون ۲۰۱۳ که در آن دمشق و تهران یک توافق دفاعی مشترک منعقد کردند، و عملیات هوائی روسیه که در سپتمبر ۲۰۱۵ بود که آنها به درخواست دمشق صورت گرفت. این راهکارها ارتش عربی را قادر ساخت تا مناطقی را که تحت کنترل تروریست ها قرار گرفته بودند، مانند شهر مهم حلب، آزاد کند.

اینجاست که شباهت های لیبیا و سوریه و آنچه در حال حاضر در ایران در حال رخ دادن است، آشکار می شود.

اگر ناآرامی های کنونی در نهایت به جنگ نیابتی علیه ایران تبدیل شود، لابی تغییر رژیم بدون شک درخواست هائی را برای "مداخله بشردوستانه" به سبک لیبیائی علیه جمهوری اسلامی مطرح خواهد کرد.

از آنجائی که ایران دارای برخی از پیشرفته ترین دستگاه های پدافند هوائی در خاورمیانه است، بدون شک هرگونه تلاش برای بستن حریم هوائی ایران منجر به استفاده از قابلیت های راکتی تهران علیه متحدان منطقه ئی و اشنگن مانند اسرائیل و عربستان سعودی می شود و در نتیجه موجب می شود یک جنگ نیابتی به یک درگیری منطقه ئی بزرگتر تبدیل شود.

در واقع، ایران در جنوری ۲۰۲۰ توانائی های خود را در این زمینه نشان داد که در پاسخ به ترور قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس با حمله پهپادی امریکا انجام گرفت، پایگاه هوائی امریکا در عین الاسد در همسایگی عراق را هدف حمله راکت های بالستیک خود قرار داد و از این طریق این ترور را تلافی کرد.

در مارچ ۲۰۲۱، توافقنامه همکاری ۲۵ ساله بین ایران و جمهوری خلق چین که مجهز به سلاح هسته‌ئی است به منظور تقویت روابط در توسعه زیرساخت‌های انرژی امضاء شد. پس از مداخله روسیه در اوکراین، تهران و مسکو نیز روابط خود را عمیق‌تر کردند و ولادیمیر پوتین در ماه جولای از پایتخت ایران دیدار کرد. این احتمال وجود دارد که اگر غرب علیه ایران اقدام نظامی انجام دهد، بیجینگ یا مسکو تصمیم به مداخله بگیرند و بنابراین نه تنها به نفع ایران است که ناآرامی‌های کنونی در اسرع وقت پایان یابد، بلکه این به نفع کل جهان است.